

lægges en omfattende oplysningspligt overfor brugeren af udstyret. De skal herunder oplyse om den gennemførte overensstemmelsesvurdering og indholdet af samme, om udstyrets anvendelighed og eventuelle begrænsninger heri, og endelig om muligheder med hensyn til tilslutning til forskellige telenet.

En anden nyskabelse er, at der fastsættes regler, der sikrer brugerne adgang til at tilslutte udstyr til offentlige telenet, forudsat at dette overholder de fastsatte væsentlige krav og de tekniske specifikationer for grænseflader, dog med visse muligheder for at ejeren af telenettet kan afvise dette, såfremt tilslutningen forårsager betydelig skade og lignende.

R&TTE-direktivet omfatter som udgangspunkt alt radio- og teleterminaludstyr, men en række udstyrstyper er specifikt undtaget, eksempelvis radio- og teleterminaludstyr, som også er medicinske anordninger, aktive implantable anordninger samt komponenter eller separate tekniske enheder i motordrevne køretøjer, er omfattet af både R&TTE-direktivet og af de særlige direktiver herom (Rådets direktiv 93/42/EØF af 14. juni 1993 om medicinske anordninger, Rådets direktiv 90/385/EØF af 20. juni 1990 om aktive, implantable medicinske anordninger, Rådets direktiv 72/245/EØF af 20. juni 1972 om radiostøjdemning af motordrevne køretøjer samt Rådets direktiv 92/61/EØF af 30. juni 1992 om standardtypegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer).

Hvis en udstyrstype indeholder både radio- og teleterminalfunktioner, f.eks. en trådløs telefon, er den omfattet af to definitioner i direktivet, hvilket indebærer, at udstyret både skal opfylde de krav, der gælder for radioudstyr, og de krav, der gælder for teleterminaludstyr.

Indførelse af harmoniserede regler for markedsføring af radioudstyr er som nævnt ovenfor et væsentligt nyt element, som indføres med R&TTE-direktivet. I dag godkendes radioudstyr almindeligvis nationalt i hver enkel medlemsstat indenfor EU for lovligt at kunne markedsføres i det pågældende land. Der vil dog stadig under R&TTE-direktivet kunne stilles nationale krav om tilladelse til frekvensanvendelse som en betingelse for ibrugtagning af radioudstyr.

Direktivet fastsætter ret snævre rammer for store dele af den nationale regulering, jf. beskrivelsen ovenfor. Det er dog overladt til medlemsstaterne at fastsætte nærmere regler om tilsyn og kontrol. De mere centrale dele af direktivet er direkte implementeret i loven, mens de mere detaljerede regler tænkes udmøntet og præciseret i bekendtgørelser udstedt af Telestyrelsen inden for rammerne af direktivet. Sådanne regelfasttættelse vil være omfattet af Telestyrelsens arbejde på

det internationale område som reguleret i lov om Telestyrelsen. Det betyder, at Telestyrelsen forinden forhandling skal indhente et mandat hos Forskningsministeriet, mens de konkrete forhandlingspositioner aftemmes i den nedsatte referencegruppe.

R&TTE-direktivet har sammenhæng med en række øvrige EF-direktiver, som allerede er implementeret i dansk ret. Herunder skal nævnes Europa-Parlamentets og Rådets reviderede og udbyggede direktiv 98/10/EF af 26. februar 1998 om ONP-vilkår for taletelefonitjenesten og om udbud af forsyningspligtigheder på teleområdet under konkurrenceforhold, herefter benævnt ONP-direktivet, efter hvilket de nationale myndigheder skal sørge for at offentliggøre oplysninger om specifikationerne for de tekniske grænseflader til offentlige telenet, jf. artikel 12, stk. 1 og 2. Det samme gør sig gældende i henhold til R&TTE-direktivet, jf. artikel 4 sammenholdt med betragtning 23-25 i direktivets præambel. R&TTE-direktivet rækker imidlertid videre, idet der i R&TTE-direktivet er en forpligtelse for udbyderne til uopfordret at give oplysninger til forskel fra ONP-direktivet, hvor oplysninger alene skal gives på forlangende. ONP-direktivet er implementeret i lov om forsyningspligt og visse forbrugerforhold inden for telesektoren.

Rådets direktiv 73/23/EØF af 19. februar 1973 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser med senere ændringer, herefter benævnt Lavspændingsdirektivet, vedrører et af de såkaldte væsentlige krav i R&TTE-direktivet, jf. artikel 3. De væsentlige krav skal sikre, at radio- og teleterminaludstyr er indrettet, så de beskytter brugerens og enhver anden persons sundhed og sikkerhed.

Endelig skal det nævnes, at det følger af R&TTE-direktivets artikel 4, at medlemsstaterne skal underrette Europa-Kommissionen om hvilke grænseflader, de har reguleret, såfremt de ikke er blevet meddelt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter og standarder med senere ændringer, herefter benævnt Informationsproceduredirektivet.

Elektriske og elektroniske apparater (EMC)

Med det formål at skabe et ensartet regelsæt for markedsføring m.v. af elektriske og elektroniske apparater såvel som af radio- og teleterminaludstyr, indeholder nærværende lovforslag en videreførelse af den gældende EMC-lov i revideret form. Samtidig er Telestyrelsens tilsyns- og kontrolbeføjelser på områ-